

ROZMAITOŚCI MOGILEŃSKIE

MIESIĘCZNIK RADY MIEJSKIEJ

Marzec 1994r.

MOGILNO

NR 23 (37) CENA 3500 ZŁ.

SPRZĘT AUDIO-VIDEO, KOMPUTERY,
KASETY, OSPRZĘT RTV

MARJACK S.C.
EXPORT - IMPORT

MOGILNO UL. JAGIEŁŁY 7

POLECA:

- » Telewizory
- » Magnetowidy i Odtwarzacze
- » Zestawy Satelitarne
- » Wieże Audio i Radiomagnetofony
- » Walkmany
- » Komputery i Gry Komputerowe
- » Kasety Video i Audio

Atrakcyjne ceny detaliczne i hurtowe.

Serwis gwarancyjny na miejscu.

Mogilno ul. Jagiełły 7, czynne od 10⁰⁰ do 17⁰⁰

NIE PRZEGAP SWEJ SZANSY!

Firma Produkcyjno - Handlowo - Usługowa

POLECA
TENIMAR
POLECA

TENIMAR
Mogilno

ul. Jagiełły 7

- usługi fotograficzne:
zdjęcia portretowe, do
legitymacji, dowodów osobistych,
paszportów itp.

UWAGA! Tylko trzy minuty
czekasz na efekt.

Videofilmowanie, wywoływanie
filmów, wykonywanie odbitek.
- sprzęt i materiały fotograficzne
- albumy do zdjęć, koszule,
baterie

ul. Sienkiewicza 32

- przewody
- wtyki
- redukcje
- złącza
- nietypowe połączenia do
sprzętu AUDIO - VIDEO

**Nowa książka
S. Kaszyńskiego**

Mogilnianin w Paryżu

Już pod koniec kwietnia br. staraniem wydawnictwa Oficyna Cracovia ukaże się kolejna książka znanego w naszym środowisku Stanisława Kaszyńskiego pt. "Z Mogilna do Paryża", prezentująca wszechstronnie biografię, zapomniany dorobek artystyczny, bliską przyjaźń z Jackiem Malczewskim i wieloletnią działalność wśród paryskiej emigracji Władysława Ciesielskiego, urodzonego w Mogilnie 26 lipca 1845 r., a zmarłego w Paryżu 15 lipca 1901 r. Książka ta jest nową, rozszerzoną wersją wydanego w 1984 r. w Bydgoszczy szkicu pt. "Gopło nad Sekwaną", za który autor otrzymał Nagrodę

Funduszu Literatury. Już teraz zapraszamy naszych Czytelników na jej uroczystą promocję w Mogilnie na początku maja br.

Tymczasem prezentujemy początkowe fragmenty książki "Z Mogilna do Paryża", udostępnione nam przez autora.

Pod koniec I połowy XIX w. Mogilno było jednym z 9 powiatów regencji bydgoskiej, która wraz z obejmującą 17 powiatów regencją poznańską tworzyła w zaborze pruskim Wielkie Księstwo Poznańskie. W 1843 r. miasto liczyło 1.503, a w 1871 r. 2.023 mieszkańców, zajmujących się głównie usługami, handlem i rolnictwem.

Stosownie do ówczesnej struktury mieszkańców miało ono dwa kościoły katolickie, ciąg dalszy na str. 5.

Stuletnia mieszkanca mogileńskiej gminy

Mieszkanca mogileńskiej gminy ma za sobą cały wiek. Mowa o APOLONII BARKOWSKIEJ z Dzierżążna, która skończyła 100 lat. Z okazji urodzin odwiedzili ją przedstawiciele władz samorządowych z przewodniczącym Rady Miejskiej Janem Thiede oraz Rady Sołeckiej. Zastępca burmistrza Przemysław Majcherkiewicz wręczył okolicznościowy dokument, były też życzenia od najbliższych członków rodziny. Dodajmy, że sędziwa jubilatka wychowała dwoje dzieci, ale niestety, żadne z nich już nie żyje, a także doczekała się 6 wnuków, 10 prawnuków i 2 praprawnuków.

A. Barkowska w dalszym ciągu jest fizycznie sprawna i gdyby nie to, że w ostatnich miesiącach pogorszył się wzrok, można byłoby powiedzieć, że zdrowie jej nadal w pełni dopisuje. A dotychczas nigdy nie chorowała, ani razu nie była u lekarza, nie nosi okularów. Wprawdzie utraciła wszystkie zęby, ale jak powiada - wypadły one ze starości...

W dniu setnej rocznicy urodzin w domu Apolonii Barkowskiej rozbrzmiewa pieśń: "Dwieście lat, dwieście lat niech żyje, żyje nam..." Tekst tradycyjnej pieśni urodzinowej z konieczności musiano zmienić. Nie mogło przecież być inaczej...

/Jas/

Straż Miejska podejmowała działania w oparciu o postanowienia:

– Ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (rozdz. 4 – art. 23 i 24),

– Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1990 r. w sprawie szczegółowych zasad współpracy Policji ze Strażami Miejskimi oraz nadzoru fachowego i pomocy udzielanej tym strażom przez Komendanta Głównego Policji,

– Ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie terytorialnym,

– Rozporządzenia Ministra – Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 15 maja 1991 r. w sprawie określenia wykroczeń za które pracownicy terenowych organów administracji ogólnej wykonujący zadania w zakresie nadzoru urbanistycznego i budowlanego oraz funkcjonariusze Straży Miejskiej są upoważnieni do nakładania grzywien w drodze mandatu karnego,

– Statutu Straży Miejskiej,

– innych aktów normatywnych.

Działania skoncentrowały się na wykonywaniu czynności administracyjno – porządkowych zgodnie z posiadanymi uprawnieniami i polegały na:

1. Ochronie porządku w miejscach publicznych oraz estetycznego wyglądu obiektów i urządzeń użyteczności publicznej,

2. Kontroli prawidłowego oznakowania ulic, oświetlenia ulic i posesji, estetyki miejsc plakatowania i ogłoszeń,

3. Sprawdzaniu wykonywania zadań i obowiązków przez administratorów i gospodarzy domów,

4. Oddziaływaniu na służby miejskie odpowiedzialne za sprawne funkcjonowanie urządzeń komunalnych w kierunku zwiększenia ich efektywności,

5. Działaniach podnoszących bezpieczeństwo na drogach publicznych,

6. Zabezpieczeniu potrzeb w zakresie konwo-

Realizacja zadań przez Straż Miejską

jowania wartości pieniężnych i asystowaniu przy pobieraniu opłat ustalanych na podstawie przepisów o podatkach i opłatach lokalnych oraz czynności kontrolnych w zakresie zgłoszonych do opodatkowania obiektów,

7. Informowaniu o zauważonych awariach urządzeń w obrębie ich występowania (wodno kanalizacyjne),

8. Udzielanie pomocy osobom jej potrzebującym, powiadamianie pogotowia ratunkowego, policji o zdarzeniach, zabezpieczanie miejsc zdarzeń do chwili przybycia właściwych służb.

W trakcie prowadzonych działań Straż Miejska realizowała je samodzielnie, a w określonych przypadkach wspólnie z organami Policji, Straży Pożarnej, Straży Leśnej – Nadleśnictwo Gołębki, Zakładem Weterynarii.

Poniżej podano szczegółowe dane dotyczące działania Straży Miejskiej obrazujące wyniki tych działań na terenie miasta i gminy Mogilno.

Uwaga: W trakcie wykonywania obowiązków przez funkcjonariuszy Straży Miejskiej nie stwierdzono przekroczenia uprawnień nadanych rozporządzeniem Ministra – Szefa URM z dnia 15 maja 1991 r.

1. Ilość kontroli wykonanych przez Straż Miejską

– samodzielnie 178,

– wspólnie z Policją 20,

– wspólnie ze Strażą Leśną 3,

2. Ilość wykonanych służb wspólnie z patrolami Policji – 42

3. Ilość ujawnionych wykroczeń przeciwko:

a) bezpieczeństwu osób i mienia – 60, w tym: 60 mandatów karnych na kwotę 6,3 mln zł.

b) bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji – 200, w tym: 82 mandaty karne na kwotę 8,6 mln zł.

c) zdrowiu – 40, w tym: 10 mandatów karnych na kwotę 1,1 mln zł.

d) obyczajności – 10, w tym: 1 mandat karny na kwotę 0,5 mln zł.

e) urządzeniom użytku publicznego – 245, w tym: 139 mandatów karnych na kwotę 14 mln zł.

4. Ilość sporządzonych upomnień usłownych i pisemnych – 20

5. Ilość sporządzonych wniosków do Kolegium d/s Wykroczeń – 1.

6. Kontrola zgłoszonych obiektów do opodatkowania:

a) Mogilno – część zachodnia

– garaże 56,

– budynki gosp. 22,

– budynki mieszk. 13,

b) Gębice – Marcinkowo

– garaże 47,

– budynki gosp. 22,

– budynki mieszk. 19.

7. Udzielona pomoc w nagłych wypadkach – 9

8. Zgłoszone awarie – 3

9. Mandaty karne – 30,5 mln zł.

10. Wpłaty – opieka społ. – 1,5 mln zł.

11. Opłaty za biwakowiska – 1,0 mln zł.

12. Nie zgłoszone obiekty do opodatkowania – 14–28 mln zł.

Dom Kultury w liczbach

W 1993 roku w kinie "Wawrzyn" wyświetlono 149 seansów dla 5.698 widzów. Zorganizowano także 129 imprez w których uczestniczyło 16.236 osób.

Zajęcia stałe Mogileńskiego Domu Kultury

poniedziałek godz. 16.00 – sala widowiskowa

Rynek 10 – zajęcia Klubu Seniora

środa godz. 16.00 – sala widowiskowa Rynek 10

– zajęcia taneczne – dziecięca grupa

rytmiczno taneczna

czwartek godz. 16.00 – sala widowiskowa Rynek 10

– próby orkiestry dętej

piątek godz. 17.00 – holl sali Rynek 10 – zajęcia

taneczne – RAP GRUP

piątek godz. 17.00 – sala widowiskowa Rynek 10

– zajęcia taneczne – taniec

towarzyski i dyskotekowy

sobota godz. 11.00 – budynek kina "Wawrzyn"

– wejście boczne – zajęcia plastyczne dla dzieci

sobota godz. 13.00 – budynek kina "Wawrzyn"

– wejście boczne zajęcia plastyczne

– Klub Plastyka Amatora "Plama"

Informujemy, że w dniu 3 marca 1994 roku odbędą się Eliminacje Rejonowe XXXIX Ogólnopolskiego Konkursu Recytatorskiego, zainteresowanych prosimy o kontakt, biuro Mogileńskiego Domu Kultury, Mogilno ul. Ks. Piotra

Mogilnianie i ich Pasje

Z zawodu malarz budowlany, obecnie listonosz, mieszka w Mogilnie. Od 1978 roku należy do Klubu Plastyka Amatora "Plama" przy Mogileńskim Domu Kultury. Popularność jego akwareli polega na pewnej tradycji łączenia tej techniki z tematami odwiecznymi w malarstwie, przede wszystkim z pejzażem, ale też z architekturą i martwą naturą. Przedstawiają one ideały piękna i uczuciowo zabarwiają prawdę o otaczającym człowieka świecie.

Używając delikatnego rysunku, tworzy prace przepiękne, ciche, intymne i bezpretensjonalne. Ostatnie prace podejmują dialog na temat kondycji człowieka i jego sytuacji w nadwyrężonym współczesną cywilizacją świecie.

Uczestniczył w wielu imprezach plastycznych krajowych i zagranicznych. Jest laureatem nagrody "Artur" za osiągnięcia artystyczne w 1991 r. w kategorii "akwarele", którą sponсорuje m.in. Ministerstwo Kul-

Wawrzyniaka 1 tel. 24-80.

W dniu 19 marca 1993 roku odbędzie się już trzecia edycja Konkursu – zabawy pod nazwą "Mini play back show", czekamy na zgłoszenia. Zapewniamy nagrody i upominki. Termin zgłoszeń upływa dnia 15 marca 1994 roku. Prosimy o kontakt osobisty lub telefoniczny. Biura Mogileńskiego Domu Kultury Mogilno ul. Ks. Piotra Wawrzyniaka 1 tel. 24-80.

Mogileński Dom Kultury przyjmuje zapisy do zespołu teatralnego, informacje uzyskasz pod numerem telefonu 24-80.

/M.K./

Stanisław Tarnowiecki (1948)

tury i Sztuki.

Udział w ważniejszych wystawach i plenerach

- 1972–73 Klub Plastyka Amatora Poznań,
- 1975–76 Towarzystwo Miłośników Miasta Toruń,
- 1976–77 Galeria Młodego Plastyka Bydgoszcz,
- 1980 Ogólnopolski Przegląd Plastyki Nieprofesjonalnej Wrocław,
- 1981 Wystawa pn. "Piękno Ziemi Pałuckiej" Wągrowiec,
- 1983 Wystawa Plastyki Nieprofesjonalnej Inowrocław,
- 1983 Wystawa autorska Mogilno,
- 1985–86 Mogileńscy Plastycy Prezentują Mogilno,
- 1986 Wystawa autorska Gniezno,
- 1987 Wystawa pn. "Przyroda w Plastyce" Poznań,
- 1987 Mogileńskie Spotkania Plastyczne Mogilno,
- 1987 Liceum Ogólnokształcące – Wystawa autorska "Cztery pory roku" Trzemeszno,
- 1987 Wystawa pn. "Przełom – Człowiek – Środowisko" Szamocin,
- 1987–88 V Ogólnopolskie Prezentacje Artystyczne Robotników – Szczecin,
- 1988 "Penetracje" Ostróda,
- 1988 Wystawa poplenerowa Gołańcz,
- 1990 Międzynarodowe Warsztaty Malarskie i Rzeźby Przemysłu,
- 1990 Międzynarodowy Plener Plastyki Starachowice,
- 1990 Zakładowy Dom Kultury "Polonia" wystawa autorska Gniezno,
- 1991 Międzynarodowa Wystawa Kolory i Formy Wrocław,
- 1992 Impreza Plastyczna "Kwinty Polskich Drog" Wrocław,
- 1992 IV Gdańskie Spotkania z Twórczością Robotników Gdańsk,
- 1993 Mogileńskie Spotkania Plastyczne Mogilno,
- 1993 X Przegląd Plastyki Nieprofesjonalnej Bydgoszcz,
- 1993 Wystawa autorska Lubliniec,
- 1993 Galeria "Rubens" wyst. autorska Tarnowskie Góry.

Płonący pociąg

Późnym wieczorem pociąg pośpieszny relacji Gdynia – Szklarska Poręba przyjechał planowo do Inowrocławia. Po krótkim postoju opuścił jasno oświetlone perony dworca i powoli – tnąc mrok nocy – zatoczył szeroki łuk, kierując się do następnej, oddalonej o 26 km stacji, jaką jest Mogilno i dalej ku Wielkopolsce. Stopniowo nabierał szybkości, by po kilku minutach pędzić z prędkością prawie 100 km/h. Minął Janikowo, następnie – po wysokim nasypie na grobli – przeciął srebrzące się w świetle księżyca wody Jeziora Pakoskiego i zbliżał się do Kołodziejewa...

Przebieg zdarzenia

W jednym z przedziałów wagonu 1 klasy (3-go od końca składu pociągu) siedzieli dwaj wracający ze służby kolejarze z Legnicy: Zbigniew Jastrzębski i Bogdan Habowski. W pewnym momencie stwierdzili oni, że w przedziale robi się coraz cieplej, a od jednej ze ścian bije gorąco. Poczuli swąd dymu. Kiedy wyszli na korytarz – zauważyli cały przedział w ogniu. Natychmiast sięgnęli po znajdującą się w wagonie gaśnicę, ta jednak była niesprawna. Wydostali więc gaśnicę z sąsiedniego wagonu i próbowali stłumić ogień, co im się nie udało.

Według opinii fachowców, pożar był na tyle rozwinięty, że za pomocą gaśnic i tak nie można było go już opanować.

Hamulcem bezpieczeństwa zatrzymali cały skład, który stanął pomiędzy Kołodziejewem i Twierdzeniem, około 7 km od stacji PKP w Mogilnie.

Po zatrzymaniu pociągu obaj kolejarze zachowali przytomność umysłu i momentalnie zaczęli rozłączać wagony. Najpierw odłączyli dwa ostatnie i elektrowóz odciągnął pozostałe o ok. 20 m do przodu, następnie odłączyli płonącą "jedynekę". Jednocześnie powiadomiono straż pożarną.

W tym samym czasie w wagonie, w którym jechało około 30 osób, powstała panika. Przerazeni pasażerowie opuszczali go w popłochu, niekiedy nie mogąc dotrzeć do drzwi, ewakuowali się przez okna, zapominając często o bagażach. Z nich wyrzucono na tory, a część spaliła się całkowicie we wnętrzu wagonu. Ogień – pomimo ofiarnej postawy wspomnianych kolejarzy – rozprzestrzenił się gwałtownie. Płomień z ogromną szybkością przenosił się z przedziału do przedziału. Jeden z pasażerów po zatrzymaniu pociągu pozostał w środku "jedynki" podając przez okno bagaże innym podróżnym, w tym ранней współpasażerze z Torunia. Sam jednak z płonącego wagonu nie zdołał już wyjść...

Działania ratowniczo – gaśnicze

Aspirant Tomasz Szczepaniak, pełniący służbę w RSK w Mogilnie, przyjął wiadomość o płonącym pociągu o godz. 22.54. Natychmiast włączył światła i dzwonki alarmowe, podrywając na nogi dyżurującą zmianę. Do akcji błyskawicznie wyruszyły 2 zastępy PSP na samochodach GCBA 6/32 i GBA 2,5/16 oraz dowódca sekcji samochodem operacyjnym. Przybyli oni na miejsce pożaru po 6 minutach od chwili otrzymania zgłoszenia – o 23.00.

Wspominał – ca akcji komendant rejonowy PSP w Mogilnie – aspirant Roman Piecyk:

"– Tak się złożyło, że 21 lipca wieczorem przyszedłem do straży i gdzieś po pięciu minutach od chwili wejścia dyspozytor przyjął zgłoszenie o palącym się wagonie. Ogłosił alarm dla JRG i następnie przez kilka minut wspólnie podejmowaliśmy czynności operacyjne. Powiadomiliśmy WSKR w Bydgoszczy i RSK w Inowrocławiu (pociąg znajdował się na pograniczu rejonów operacyjnych Inowrocławia i Mogilna), dyżurnego ruchu PKP, pogotowie ratunkowe, policję, terenowe OSP i inne służby. Po czym zostawiłem Szczepaniaka i samochodem operacyjnym udałem się na miejsce zdarzenia. Po mnie dojechał jeszcze SDŁ – em aspirant Krzysztof Grzelak dowódca JRG PSP w Mogilnie. W tym czasie wstrzymano już ruch pociągów i wyłączono napięcie w sieci trakcyjnej. Gdy przyjechałem na miejsce – wagon był odłączony i stał cały w płomieniach. Tak się złożyło, że znajdował się na nie strzeżonym przejeździe kolejowym, dzięki czemu był do niego bezpośredni dostęp z obydwóch stron, skąd przybywały jednostki gaśnicze. Był częściowo oświetlony przez latarnię. Gdyby stał kilkaset metrów od przejazdu, to dojazd do niego naszymi wozami byłby niemożliwy, ze względu na podmokły teren.

– Przy wagonie była tak wysoka temperatura i bił taki żar, że ratownicy, którzy przystąpili do akcji w ubraniach żaroodpornych i aparatach oddechowych po kilkunastu sekundach musieli się wycofać. Zaczęliśmy więc go schładzać z dwóch stron, wprowadzając do wnętrza 2 prądy mgłowe. Jednocześnie sprawdzano przedział po przedziale, czy wewnątrz nikt nie pozostał.

– Podczas przeszukania znaleziono zwęglone zwłoki. Początkowo nie było wiadomo kobiety, czy mężczyzny. Później okazało się, że są to zwłoki 50-letniego A.K. z Torunia. W międzyczasie do pogotowia doprowadzono 39-letnią poszkodowaną Toruniankę D.K., którą przewieziono do szpitala w Mogilnie (jej życiu nie zagrażało niebezpieczeństwo).

– Na miejsce tragedii przybył prokurator.

Ponieważ woda z powodu żaru bardzo szybko wyparowała i efekty gaszenia były znikome musiano podać pianę.

Po wypełnieniu i przykryciu wagonu pianą ciężką akcją gaśniczą praktycznie zakończyliśmy. Ze względu na żar i wysoką temperaturę, nie podawano prądów zwartych, gdyż mogły spowodować popękanie konstrukcji wagonu. Podjęliśmy jeszcze działania mające na celu przeszukanie pobocza torów z obydwóch stron na odcinku 1 km z kierunku przyjazdu pociągu, czy przypadkiem w szoku, w czasie biegu pociągu ktoś nie wyskoczył. Kilkanaście osób przeszukało teren, jednak nikogo nie znaleziono. Do akcji wzywano tylko beczkowoz, gdyż ciśnienie w sieci hydrantowej było zbyt niskie. Podjęte starania, mające na celu podwyższenie ciśnienia na stacji pomp, przeciągały się w czasie, jednak na miejscu dysponowaliśmy już wystarczającym zapasem wody. Cała akcja trwała od godz. 23.00 21 lipca 93r. do 1.30 w nocy następnego dnia. Teren wokół oświetlaliśmy za pomocą "szperaczy" samochodowych oraz latarek górniczych. Do czasu przyjazdu ekipy PKP z Inowrocławia wszystko już uporządkowano. Pociąg ratunkowy odholował spalony wagon na bocznicę w Mogilnie, gdzie przeprowadzono szczegółowe oględziny. Udrożniono linię kolejową i wznowiono ruch pociągów na trasie łączą-

cej południowo – zachodnią Polskę z północno – wschodnimi terenami kraju" – kończy swą relację asp. R. Piecyk.

W działaniach brały udział następujące jednostki: JRG PSP Mogilno – GCBA 6/32, GBA 2,5/16, SDŁ i 2 SOp, ZSP PKP Inowrocław – GCBA 6/32 – pozostała na dozoru wagonu, OSP Dąbrowa GBM 2,5/8 i OSP Kołodziejewo GBAM 2/8+8.

Przyczyna pożaru

Ze wstępnych oględzin i dochodzenia na miejscu akcji wszystko wskazuje na to, że wagon najprawdopodobniej został podpalony. Konduktor pociągu zeznał, że miał zatargi z osobami prawdopodobnie powracającymi z wojska, które były pod wpływem alkoholu i groziły spalaniem pociągu. Załoga składu i pasażerowie potwierdzili, że byli libacje alkoholowe.

Wagon był przegięty i przełamany w pół, można sobie tylko wyobrazić, jak wysoka temperatura panowała w jego wnętrzu. Wagony są wykonane z materiałów łatwopalnych i są wykańczane takimiż materiałami. Obicia, wykładziny na korytarzach, ścianki i siedzenia wykonane są z płyt drewnopodobnych, styropianu, korka, wełny mineralnej i pianki poliuretanowej itp. Wszystko to topi się i uplastycznia, podgrzewając następne materiały. Do tego dochodzi pęd powietrza jadącego pociągu. Dlatego temperatura płonącego wagonu jest taka, jak we wnętrzu pieca hutniczego. Od żaru potopiły się nie tylko aluminiowe elementy metalowego wyposażenia przedziałów i drzwi, ale również szyby. Gdyby kolejarze nie rozczepili wagonów, to poprzez złącza tzw. harmonijki ognie rozprzestrzeniłyby się na inne wagony.

Podsumowanie

Po zakończeniu i przeanalizowaniu akcji spostrzeżenia i wnioski asp. R. Piecyka są następujące: "... Posiadamy niewiele sprzętu. W liczącym 5 gmin rejonie dysponujemy tylko jednym GCBA 6/32. Są miejscowości i zdarzają się akcje, gdzie zaopatrzenie wodne jest niewystarczające i przydałby się wówczas samochód cyster-na. Aparaty oddechowe, którymi dysponujemy, dwubutłowe AP-3 są za ciężkie i utrudniają pracę. Posiadane przez nas ubrania żaroodporne typu lekkiego, nie mają rękawic, ani odpowiednich butów (podczas przebywania w wagonie podeszwy saperek ratowników topiły się), nie chronią one aparatów oddechowych, ani ich przewodów gumowych. Zbyt mało mamy samochodów z napędem terenowym. Szlak kolejowy nie jest szosą i nie wszędzie można dojechać, a rozwijanie długich linii wężowych opóźnia rozpoczęcie akcji. Za mała jest obsada osobowa jednostki, w praktyce wygląda to tak, że mogileński GBA wyjechał do tej akcji tylko z jednoosobową obsadą – kierowcą. Ważna jest pomoc innych jednostek, w tym OSP, lecz w chwili otrzymania zgłoszenia liczy się czas, siły i wyposażenie i rzutu. Samochody gaśnicze nie mają przenośnych agregatów prądowców do oświetlenia terenu akcji. Nie mamy detektorów do wykrywania substancji toksycznych i sprzętu do ratownictwa technicznego z prawdziwego zdarzenia. Lepiej powinna być rozwiązana łączność. W jednostce mamy tylko 2 przenośne wysokiej klasy radiotelefony japońskiej firmy "Yaesu". Jednostki OSP takiego sprzętu nie mają.

c.d. na str. 6

Informacja z Zakładu Gospodarki Komunalnej

1. Kierownictwo, zarząd, administracja – siedziba ul. Witosza 6, tel. centr. 22-35 i 22-36,
 2. Zakład Usług Komunalnych – dyspozytor ul. Piłsudskiego 6, tel. 24-98,
 3. Zarząd Budynków Mieszkalnych – administrator, ekipa konserw. ul. Piłsudskiego 6, tel. 24-98,
 4. Oddział Wodociągów i Kanalizacji – baza Witosza, kierownik tel. 12-04, dyspozytor ekipa rem. konserwacyjna tel. centr. 22-35,
 5. Oddział Energetyki Ciepłej – kierownik i ekipa rem. konserwacyjna siedziba ul. 900 Lechia 31B tel. 14-59,
 6. Punkt dyspozycyjny butlami gazowymi ul. Witosza 6, tel. centr. 22-35 i 22-36,
 7. Inne usługi:
 - wymiana butli gazowych – magazyn ul. Witosza 6,
 - napełnianie butli turystycznych – portiernia ul. Witosza 6,
 - usługi transportowo – sprzętowe, dyspozyt. baza ul. Witosza 6, tel. centr. 22-35,
 - usługi warsztatowe (samochodowo – ślusarskie) – baza Witosza 6, tel. centr. 22-35,
 - usługi remontowo lokatorskie – ekipa ul. Piłsudskiego 6.
 8. Obsługa kasowa:
 - ZBM ul. Piłsudskiego godz. 7.00 – 13.00, wtorek – do 16.00,
 - zarząd ul. Witosza 6 godz. 7.00 – 15.00.
 9. Aktualne w I kwartale podstawowe **ceny**:
 - wywóz nieczystości stałych z pojemnika V-110 litr jednorazowo za 1 szt. 12.000
 - dzierżawa za m-c 5.000
 - wywóz nieczystości płynnych 1m³ 21.000
 - przyjęcie nieczystości na wysypisko za 1m³ 6.000
 - dostawa wody na cele bytowe dla ludności 1m³ 3.200
 - zrzut ścieków do urządzeń miejskich i oczyszczalni 1m³ 3.600
 - wymiana butli gazu 11 kg na terenie miasta (z VAT-em) 1 szt. 110.000
 - napełnienie butli turystycznej za 1 kg gazu (z VAT-em) 12.500
- Telefony całodobowe**
- portiernia 22-36
 - miejska oczyszczalnia ścieków 14-89
 - ujęcie wody dla miasta 24-32
 - kotłownia osiedlowa ul. Dworcowa 13-39
 - kotłownia osiedlowa ul. Witosza 7 17-19.

*Poszukuję
lokalu
handlowego
w centrum
miasta.*

*Oferty
kierować:
Mogilno
tel. 27-18
w godz.
8.00 - 15.00*

*Zarząd "Społem"
Powszechnej Spółdzielni
Spożywców w Mogilnie w
porozumieniu z Zarządem
Miasta i Gminy Mogilno*

*odda w dzierżawę
obiekt Rzeźni*

*przy ul. Niezłomnych 1
w Mogilnie.*

*Rzeźnia jest kompletnie
wyposażona do
prowadzenia działalności.*

*Wszelkich informacji na
w/w temat udziela Zarząd*

Mogilnianin w Paryżu

c.d. ze str. 1.

jeden ewangelicki i synagogę, a młodzież uczyła się w katolickiej i ewangelickiej szkole ludowej oraz w miejskiej wyższej szkole żeńskiej. W Mogilnie, jako siedzibie landrata, był komisarz obwodowy, urząd katastralny i urząd celny, a także poborca, budowniczy, fizyk, chirurg i weterynarz powiatowy. Aktywnością wyróżniały się tujsze cechy: stolarski, krawiecki, rzeźnicki, szewski i kowalski, skupiające pod koniec XIX w. około 120 członków.

W tym to miasteczku w środę 26 lipca 1845 r. o godzinie dziewiątej rano przyszedł na świat Władysław Ciesielski, jako syn Albertyny z domu Cienkusz i Kazimierza Ciesielskiego, nauczyciela miejscowej dwuklasowej szkoły ludowej. W niedzielę 10 września 1845 r. w mogileńskim kościele katolickim odbył się chrzest półtoramięsiecznego chłopca, któremu nadano imię Władysław. Jego rodzicami chrzestnymi byli Mateusz Śmiejkowski i Katarzyna Pawłowska, a ceremonii chrztu dokonał ks. Józef Westphal.

W Mogilnie zapewne też W. Ciesielski zdobywał podstawowe nauki, w których ojciec Kazimierz, doświadczony nauczyciel, wychowanek Wstępnego Seminarium Nauczycielskiego w Trzemesznie, był mu stale pomocny.

Od dzieciństwa towarzyszyła mu dominująca tu atmosfera tradycji narodowych i myśli wyzwoleniczej, a także szacunku dla rzetelności i pracowitości. Tak ukształtowaną postawę i charakter nasz bohater zachował do końca życia.

Z rodzinnego domu i z kilkuletniej nau-

ki w trzemeszeńskim gimnazjum W. Ciesielski wyniósł głęboki szacunek do wszelkich obowiązków i gruntownej wiedzy. Znalazłszy się po powstaniu styczniowym w stolicy Francji niemal natychmiast podjął studia w École des Beaux - Arts, w której jego bezpośrednim nauczycielem i opiekunem artystycznym był malarz Izidore - Alexandre - Augustin Pils (1813 - 1875), znany wówczas twórca licznych obrazów religijnych i batalistycznych o dużych walorach dokumentacyjnych. Równie ważny wpływ na ukształtowanie artystycznej osobowości Ciesielskiego miał kierujący w tej szkole pracownią malarstwa Henri Lehmann (1814 - 1882), uczeń Ingres'a, twórca kompozycji inspirowanych mitologią, Biblią i historią.

Po latach, jesienią 1876 r., do pracowni H. Lehmana trafił także Jacek Malczewski. Wtedy właśnie zrodziła się jego długoletnia, udokumentowana kilkoma znanymi nam listami przyjaźń ze starszym o 9 lat Ciesielskim.

Paryska École des Beaux - Arts (właściwie: École Nationale Supérieure des Beaux - Arts) była wówczas wyższą uczelnią artystyczną w Paryżu, kształcąca w zakresie sztuk plastycznych i architektury. Powstała z połączonych w czasie rewolucji szkół akademickich istniejących do 1793 r. przy dawnych akademiach królewskich.

W uczelni studiowało wielu Polaków, m.in.: W. Oleszczyński, W. Łuszczkiewicz, P. Szyndler, J. Malczewski, J. Mehoffer, K. Tichy, V. Hofman, W. Szymanowski, K. Laszczka, E. Zak, K. Stryjeński.

tel, kapłan". Przygotowany referat Pana Mariana Mrugowskiego na temat: "Działalność Ks. Piotra Wawrzyniaka

wrzy-
niaka
w Mo-
gilnie"
z uwagi

na chorobę autora przeczytała Pani Elżbieta Sarnowska.

Na zakończenie wystąpił Pan Władysław Ryszard Szelańg analizując niepodległość w literaturze. Całość prowadziła Pani Elżbieta Mańka.

Zgromadzeni, po wysłuchaniu pieśni w wykonaniu chóru z Parafii św. Jana Apostoła, mogli obejrzeć wystawę pamiątek o Ks. Piotrze Wawrzyniaku, udostępnionych przez prywatne osoby, archiwum kościelne, dokumenty Banku Spółdzielczego i prace z księgozbioru Biblioteki Rejonowej w Mogilnie.

Niestety, dotąd brak szczegółów dotyczących okresu studiów Ciesielskiego i dokładnego ich przebiegu. Nie ulega jednak wątpliwości, iż znaczący wpływ profesorów paryskiej Szkoły Sztuk Pięknych znajdował odzwierciedlenie w późniejszej twórczości naszego rodaka i w jego sposobie interpretacji sztuki.

Na początku 1882 r., lub może nawet nieco wcześniej, w centrum Paryża przy rue de Constantinople 39 Ciesielski otworzył pracownię fotograficzną Gopło, potwierdzając w ten sposób swe rozległe zainteresowanie nową techniką artystyczną.

Nietypowa jak na paryskie warunki nazwa pracowni stała się kolejnym, wyraźnym symbolem serdecznego sentymentu artysty do rodzinnych stron. Być może przed ich opuszczeniem Ciesielski uczestniczył w młodzieńczej wyprawie nad brzegi historycznego "Gopła", leżącego około 30 km od Mogilna.

Według reklamy zamieszczonej w "Kalendarzyku Paryskim na rok 1882" podstawą istnienia i działalności pracowni były: Malarstwo, Miniatury, Reprodukcyjne, Powiększenia, Emalie, Galeria Obrazów. Do czasów nam współczesnych jednak nie zachowały się, poza wspomnianą reklamą, żadne przekazy, dokumenty, publikacje ani programy konkretyzujące jej założenia, rzeczywistą działalność i osiągnięcia.

Po nabożeństwie żałobnym w kościele St - Ferdinand - des - Ternes uroczysty pogrzeb Władysława Ciesielskiego odbył się w piątek 21 lipca 1901 r. o godzinie piętnastej na słynnym cmentarzu w podparyskim Montmorency i tam jego grób nadal się znajduje. "Ta przedwczesna śmierć, napisał wówczas Kazimierz Dobrzycki, jest dotkliwą stratą dla naszej emigracji".

Podziękowanie

Zarząd, działacze i zawodnicy Międzyzakładowego Ludowego Klubu Sportowego "Pogoń" w Mogilnie, składają serdeczne podziękowania władzom Miasta i Gminy Mogilno oraz wszystkim sponsorom za udzieloną w 1993 roku pomoc finansową i materiałową, a w szczególności:

1. Radzie Miasta i Gminy Mogilno z jej Przewodniczącym panem Janem Thiede,
 2. Zarządowi Miasta i Gminy Mogilno na czele z panem Burmistrzem Stanisławem Łaganowskim,
 3. Mogileńskiej Fabryce Mebli w Mogilnie z jej Dyrektorem panem Janem Woźniakiem,
 4. "Chemrol" Hurtowni Środków Ochrony Roślin w Mogilnie z jej Dyrektorem panem Leszkiem Boruchem,
 5. PP "Centrala Nasienna" w Mogilnie z jej Dyrektorem Panem Marcinem Kasprzakiem,
 6. Panu inż. Janowi Gimbutowi,
 7. PP "Mobet" w Mogilnie z jej Dyrektorem panem Zenonem Bogurskim,
 8. Bankowi Gdańskiemu S.A. z jego Dyrektorem panem Andrzejem Bukowskim
- oraz wszystkim niewymienionym sponsorom, którzy wsparli finansowe bądź materialne obchodzenie przez Klub uroczystości 70-lecia istnienia oraz jego działalność statutową.

uro-
sta
konce-
lebro-
wana

W 145 rocznicę urodzin Ks. Piotra Wawrzyniaka

Msza św. z udziałem Ks. Kanonika Kazimierza Śmigła, Ks. Proboszcza Jana Kasprowicza, Ks. Rady Edmunda Radomskiego, Ks. Dziekana Stanisława Podlewskiego, gdzie homilię wygłosił Ks. Prałat Bronisław Michalski. Następnie o godz. 1200 w sali Mogileńskiego Domu Kultury odbyła się uroczysta wieczornica ku czci Księdza Patrioty, którą otworzył Ks. Stanisław Podlewski. Licznie zebrani mieszkańcy Mogilna wysłuchali referatu Ks. dr hab. Kazimierza Śmigła z Prymasowskiego Wyższego Seminarium Duchownego w Gnieźnie na temat: "Ksiądz Piotr Wawrzyniak jako społecznik, obywa-

G. J. Hipolit Cegielski – pionier, przemysłu wielkopolskiego

Urodził się 6 stycznia 1813 roku w Ławkach k. Gniezna jako syn Michała i Józefy z Palkowskich. W latach 1827–30 kształcił się w gimnazjum w Trzemesznie, gdzie został znakomicie przygotowany do dalszej nauki, którą kontynuował w gimnazjum Marii Magdaleny w Poznaniu. Po otrzymaniu stypendium rządowego podjął dalsze studia z filologii klasycznej na berlińskiej wszechnicy, gdzie w grudniu 1839 r. zdał egzaminy z historii starożytnej i nowożytnej, z literatury greckiej i rzymskiej, z gramatyki porównawczej oraz filozofii i uzyskał tytuł doktora nauk filozoficznych. W trzy miesiące później przystąpił do egzaminu nauczycielskiego dającego prawa do nauczania w gimnazjum.

Wyniki tych egzaminów nie były zbyt pomyślne dla Cegielskiego. Jako dyplomowany nauczyciel od maja 1840 r. rozpoczął praktykę pedagogiczną w swoim macierzystym Gimnazjum im. Marii Magdaleny w Poznaniu. W 1844 r. przystępuje ponownie do egzaminu nauczycielskiego – tym razem z pełnym sukcesem i zyskał prawa nauczyciela łaciny i greki w tamtejszym gimnazjum we wszystkich klasach.

Obowiązki profesorskie nie przeszkadzały Cegielskiemu w uprawianiu działalności naukowej i publicystycznej. Publikował rozprawy z zakresu lingwistyki i dydaktyki w ówczesnych czasopiśmiech poznańskich. W 1845 r. wydał słynną "Naukę poezji". Książka ta parokrotnie wznawiana stała się w okresie zaboru jakby biblią języka polskiego na której kształciła się młodzież.

Świetnie rozpoczęta kariera pedagogiczna i naukowa gwałtownie zakończyła się w 1846 r., gdy Cegielski został usunięty ze stanowiska w szkole, ponieważ nie podporządkował się decyzjom władz szkolnych w sprawie przeprowadzania kontroli mieszkań swych uczniów. Założył wtedy w Bazarze sklep narzędzi rolniczych, któ-

ry niebawem przekształcił się w małą fabryczkę wytwarzającą pługi i radła. Powodzenie zmusiło Cegielskiego do rozbudowy fabryki i uruchomienia w 1859 r. przy ul. Strzeleckiej nowoczesnej odlewni i innych oddziałów stale w następ-

PATRON NASZEJ ULICY

nych latach rozbudowywanych. Był też pionierem piśmiennictwa technicznego wydając fachową publikację "Narzędzia i maszyny rolnicze".

W 1858 r. Cegielski poświęcił się również pracy narodowej. Związał się z Towarzystwem Naukowej Pomocy w którym pełnił różne obowiązki. Ważną rolę odegrał też w innych organizacjach jak Towarzystwo Przemysłowe, którego był współtwórcą i prezesem oraz Centralne Towarzystwo Gospodarcze. Był twórcą i patronem szkoły realnej w Poznaniu, dążył do ogólnej reformy szkolnictwa średniego.

W 1884 r. założył pierwszy niezależny dziennik w Poznaniu "Gazetę Polską", której był przez dłuższy czas naczelnym redaktorem, w 1859 "Dziennik Poznański". Tak "Gazeta" jak i "Dziennik" miały wówczas oblicze liberalne i narodowe. W tym samym duchu działał jako poseł do sejmiku pruskiego w Kole Polskim, później w Komitecie Wyborczym i przez wiele lat w poznańskiej radzie miejskiej.

Zmarł w Poznaniu 30 listopada 1868 roku. Zasługi zmarłego fabrykanta poznańskiego miały nie tylko wymiary lokalne – stały się w końcu wspólnym dorobkiem, wspólną własnością całego narodu. Dla swych rodaków po kolejnych klęskach przegranych powstań pozostał Cegielski godnym naśladowania wzorem Polaka – patrioty.

Hieronim Feicht

Urodził się 22 września 1894 r. w Mogilnie –

zmarł 31 marca 1967 r. w Warszawie. Muzykolog, kompozytor, członek Zgromadzenia Księża Misjonarzy. W latach 1914–18 odbył studia teologiczne w Instytucie Teologii Księża Misjonarzy w Krakowie, równocześnie uczył się muzyki – organy, fortepian, teoria, pod kierunkiem B. Wal-
lek – Walewskiego. Święcenia kapłańskie otrzymał w 1916 r.

Działalność muzykologiczną rozpoczął Feicht na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie, gdzie w latach 1925–26 był starszym asystentem przy katedrze muzykologii. W latach 1930–32 wykładał historię i teorię muzyki w Wyższej Szkole Muzycznej w Warszawie. W 1956 r. zorganizował katedrę muzyki kościelnej przy wydziale teologii KUL-u, którą kierował do ostatnich lat życia.

Przez całe życie zainteresowania muzykologiczne łączył z żywą działalnością na rzecz Zgromadzenia Księża Misjonarzy. Pełnił liczne funkcje społeczne. Od 1964 roku członek rady naukowej Instytutu Sztuki Polskiej Akademii Nauk w Warszawie.

Wydawał zabytki dawnej muzyki polskiej. Od 1953 roku przejął po A. Chybińskim (zmarł) s-cję "Wydawnictwa Dawnej Muzyki Polskiej".

Feicht należał do czołowych badaczy historii kultury muzycznej w Polsce, kontynuował tradycję A. Chybińskiego i wykształcił szereg specjalistów z tej dziedziny. Początkowo skoncentrował się na muzyce baroku. Z tego okresu najwszechstronniej opracował postać B. Pękiela, którego utwory wydawał do końca życia. Całościowo muzykę tego okresu przedstawił w pracach: "Muzyka w okresie polskiego baroku" (1958r.) i "Nowe spojrzenie na muzykę polską XVIII w." (1964r.).

Już na początku swej działalności naukowej zajął się wersją pieśni "Bogurodzica" odnalezioną przez siebie we Lwowie, by pod koniec życia przedstawić wyniki swych badań w obszernej rozprawie (1962), w której ustalił związki tej pieśni z przekazami europejskimi i pieśnią ry-

c.d. na str. 11.

Płonący pociąg – c.d.

Do działań ratowniczych nie jesteśmy w pełni przygotowani. Na przysłowiowej własnej skórze zdobywamy doświadczenia. Wchodzimy do akcji i działamy według własnego rozumowania i wyczucia, doświadczenie w pewien sposób pozwala uniknąć błędów. Nie istnieje radiowa łączność współdziałania pomiędzy takimi służbami jak: straż pożarna, pogotowie ratunkowe, policja, pogotowie energetyczne, gazowe, służby PKP itd. Brak jest wspólnego kanału radiowego wykorzystywanego w czasie tego typu akcji. Telefony, którymi się posługujemy, są zawodne. Na połączenie trzeba czekać, gdyż czasami numery alarmowe są zajęte. Wspólny kanał przyspieszyłby wejście do działań odpowiednich służb i ułatwił ich współdziałanie oraz mobilizował do sprawniejszych interwencji.

Komisja PKP badająca przyczyny pożaru podkreśliła szybką i sprawną akcję jednostek biorących udział w działaniach gaśniczych.

Niestety, ludzkiego życia nie da się wskrzesić...

Piotr Dzieciela

Objaśnienia do tekstu (wg kolejności występowania):

- RSK – Rejonowe Stanowisko Kierowania,
- PSP – Państwowa Straż Pożarna,
- GCBA 6/32 – ciężki wodno – pianowy samochód gaśniczy, ze zbiornikiem na wodę o poj. 6 tys. litrów i autopompą o wydajności 3.200 l/min., podwozie Jelcz 315,
- GBA 2,5/16 – średni wodno pianowy samochód gaśniczy, ze zbiornikiem na wodę o poj. 2,5 tys. litrów i autopompą o wydajności 1.600 l/min., podwozie Star 244,
- JRG – Jednostka Ratowniczo – Gaśnicza,
- WSKR – Wojewódzkie Stanowisko Koordynacji Ratownictwa,
- OSP – Ochotnicza Straż Pożarna,
- SDŁ – Samochód specjalny dowodzenia i łączności, na podwoziu "Żuk",
- SOp – Samochód specjalny operacyjny – "radio-wóz",
- ZSP PKP – Zawodowa Straż Pożarna PKP,
- GBM 2,5/8 – średni wodno pianowy samochód gaśniczy, ze zbiornikiem na wodę o poj. 2 tys. litrów z autopompą o wydajności 800 l/min. i motopompą o wydajności 800 l/min., podwozie Star 26,
- AP-3 – Aparat powietrzny.

Meble do biur

- krzesła obrotowe, również dziecięce
- meble komputerowe i biurka
- szafy biurowe i lampy

oferuje sklep

"TINA"
Gniezno

ul. Roosevelta 39
tel. 47-08

HURTOWNIA

tel./fax 12-97

WIKAR 2

Renomowana Hurtownia branży elektrycznej i elektrotechnicznej "WIKAR" działająca na rynku Wielkopolskim ma przyjemność zaprosić Państwa do swojego nowootwartego punktu handlowego przy ul. Padniewskiej 27 w Mogilnie gdzie wzbogacając swoją ofertę handlową

OFERUJEMY WSZELKIE ARTYKUŁY:

- * ELEKTRYCZNE
- * ELEKTROTECHNICZNE
- * INSTALACYJNE
- * CHEMICZNE
- * BUDOWLANE

**Odnawiasz,
Zmieniasz,
Remontujesz,
Budujesz**

Nie szukaj, wejdź zobacz
u nas kupisz wszystko !!!

Miejsko - Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych - dokończenie z "RM" XI/XII 93

III. Środki, polityki gminy i profilaktyki.

Sytuacja na terenie gminy w zakresie przestrzegania przepisów Ustawy o Wychowaniu w Trzeźwości jest niezadowolająca. W związku z powyższą sytuacją planuje się następujące kierunki działań:

- Ścisła współpraca z Rejonową Komendą Policji, Strażą Miejską w zakresie przestrzegania w/w ustawy (szkolenie funkcjonariuszy, comiesięczne spotkania z Kierownikiem Sekcji Prewencji Policji i omawianie stanu przestrzegania w/w ustawy) ze szczególnym zwróceniem uwagi na podawanie napojów alkoholowych osobom w stanie nietrzeźwym i nieletnim).

- Utworzenie konta w banku, gdzie ludzie łamiący przepisy Ustawy będą zobligowani do dokonywania wpłat na Gminny Fundusz Przeciwalkoholowy.

- Zmiana systemu pomocy żywnościowej dla potrzebujących. Dotychczasowy system przydziału bonów żywnościowych nie zawsze wykorzystywany był w sposób właściwy. Planuje się umożliwienie korzystania z tanich posiłków dla biednych, a przy tej okazji, raz na tydzień urządzać spotkania przy herbatce (kawie), gdzie mogliby wysłuchać pogadarek z udziałem psychologa, księdza, instruktora terapii odwykowej, policjanta, lekarza, pielęgniarki nt. choroby alkoholowej, prawa, spraw duchowych, medycyny itp.

- Zorganizowanie szkoleń dla kierowców, którym odbierane są prawa jazdy za prowadze-

nie po użyciu alkoholu. Kierowcy w celu odzyskania prawa jazdy winni osiągnąć minimum wiedzy nt choroby alkoholowej, jej społecznych skutków, obowiązujących przepisów Ustawy o Wychowaniu w Trzeźwości.

- Zorganizowanie na terenie Miasta i Gminy Społecznego Stowarzyszenia Obrony Dziecka przed Przemocą. Jest pilna potrzeba powołania Stowarzyszenia, gdyż policja zgodnie ze swoją polityką często bywa bezradna, gdy rodzina nie życzy sobie interwencji, a nikt nie składa skarg. Społeczna instytucja byłaby więc potrzebna przede wszystkim dzieciom potrzebującym pomocy, jak i organom ścigania, które na sygnały tej organizacji mogłyby skutecznie interweniować.

- Zwiększenie ofert Poradni Odwykowej, szczególnie dla rodzin osób uzależnionych.

- Planuje się utworzenie grup terapeutycznych dla współuzależnionych i dla młodzieży dla której planuje się organizowanie obozu terapeutycznego.

- Rozszerzenie dotychczas prowadzonej na terenie miasta i gminy oraz gmin sąsiednich akcji uświadczeń - edukacyjnej dla większej liczby środowisk, ze szczególnym uwzględnieniem wzrastających potrzeb szkół w tym zakresie (szkolenie nauczycieli i młodzieży).

- Szkolenie osób pracujących w poradnictwie odwykowym, psychologa i nauczycieli chętnych do prowadzenia psychoedukacji "Nasze spotkania", autorstwa P. Fijewskiego.

- Prowadzenie na terenie szkół w/w psycho-

edukacji dla młodzieży i sukcesywnie zwiększanie jej liczby. Jest spore zainteresowanie młodzieży tym typem psychoedukacji. Do pracy z młodzieżą oprócz edukacji alkoholowej, "Naszych spotkań" planujemy dodatkowe oferty jak warsztat twórczego myślenia, dodatkowe spotkania z psychologami i terapeutami na tematy które młodzież i pedagodzy zgłoszą zapotrzebowanie.

- Ścisła współpraca z rodzicami prowadzenie warsztatów umiejętności wychowawczych.

- Utworzenie pkt. konsultacyjnego i profesjonalnego telefonu zaufania dla ludzi z problemami alkoholowymi.

- Konsekwentne realizowanie dotychczasowej polityki władz gminnych dotyczącej ograniczenia dostępności napojów szczególnie wysoko procentowych. Obecnie na terenie miasta i gminy 23 sklepy mają w tym zakresie zezwolenia, a gastronomia posiada 20 zezwoleń, w tym 15 pkt. gastronomicznych tylko na sprzedaż napojów do 18% (drinki). Zgodnie z powyższą polityką nowe pkt. nie otrzymują zezwoleń na sprzedaż napojów alkoholowych wysokoprocentowych.

- Promowanie wzorcowego w zakresie przestrzegania Ustawy o Wychowaniu w Trzeźwości, na terenie miasta i gminy lokalu gastronomicznego (np. "Fuks" - bar oferujący taną i smaczną kuchnię, który od 3 lat prowadzi na swoim terenie "Małą Galerię" organizując wystawy zbiorowe i indywidualne profesjonalistów i amate-

c.d. na str. 9

Wysypisko odpadów komunalnych - inwestycja proekologiczna

Obecna kadencja burmistrza, Zarządu Gminy oraz Rady Miejskiej upływa pod znakiem EKOLOGII i działań proekologicznych. W poprzednim odcinku wspominałem o ciepłowni miejskiej (patrz nr 21-22 "RM"). Dziś kilka słów o innej inwestycji - wysypisku odpadów komunalnych na Szerzawach.

To, iż Mogilno nie miało wysypiska z prawdziwego zdarzenia, wiedzieli tylko nieliczni mieszkańcy Mogilna i okolicy, zwłaszcza ci, którzy zamieszkiwali i mieszkają nadal w rejonie Bąbowa, Świerkówca czy Bystrzycy. Zlokalizowane onegdaj w tamtejszym rejonie prowizoryczne wysypisko śmieci, miało spełniać zadanie tylko przez kilka lat tj. do czasu wybudowania nowego, w pełni proekologicznego składowiska odpadów komunalnych. Chłonność - pojemność "bąbowsko - świerkowieckiego" wysypiska, dawno została wyczerpana. Tymczasem szukano lokalizacji pod nowe wysypisko, lokalizacji takiej, która spełniałaby wszelkie wymogi odnośnie ochrony środowiska naturalnego w szerokim tego słowa znaczeniu ale jednocześnie i takiej, która pozwoliłaby wybrać najkorzystniejszy wariant ekonomiczny całego przedsięwzięcia (np. korzystne ukształtowanie terenu, odległość od miasta itp.), w końcu po wielu dyskusjach, konsultacjach i bardzo szczegółowych analizach padła decyzja o budowie nowoczesnego składowiska odpadów komunalnych w m. Szerzawy. Podkreś-

lam raz jeszcze - nowoczesnego, spełniającego surowe przepisy i wymogi odnośnie ochrony środowiska naturalnego w tym przede wszystkim powietrza i gleby, wód podziemnych itp.

Rozpoczęte w 1991 roku zadanie inwestycyjne, kontynuowane jest nadal ale ambicją Zarządu Gminy jest aby w lipcu br. nastąpiło otwarcie I kwatery składowiska. Jest to termin bardzo realny, jako że brakujące środki finansowe zostały zaplanowane w budżecie miasta i gminy Mogilno na 1994 r. Dotychczas wydano na realizację tej inwestycji blisko 6 mld złotych, ale aż 4,3 mld zł. do końca 1992r. a więc biorąc pod uwagę inflację aktualnie są to kwoty dużo wyższe.

Blisko 4 hektarowy teren wysypiska został w pełni ogrodzony, zdrenowany, skanalizowany a jego podłoże wyłożone warstwą uszczelniającą, są zbiorniki ppoż., będzie podczyszczalnia ścieków a w przyszłości kompostownia. Oczywiście w kierunku składowiska doprowadzono drogę oraz energię elektryczną.

Warto w tym miejscu przypomnieć, że początki tego zadania inwestycyjnego wcale nie były łatwe. Tu i ówdzie rozlegały się głosy protestu i oburzenia. Krytykowano nowo powstałą władzę samorządową za taką a nie inną lokalizację, że przecież cyt.: "na śmieciach można zarabiać" itp. Krytycy nie potrafili jednak dać jakiegokolwiek alternatywnego rozwiązania (jeśli nie Szerzawy to gdzie? Jeśli na śmie-

ciach można zbić majątek to pokaż i udowodnij to itd.). Mam odczucie, do chwili obecnej, iż była to "krytyka dla samej krytyki" ot tak, w tamtych czasach wypadało.

Oczywiście pozostanie problem Bąbowa czyli starego wysypiska. Z pewnością będzie ono poddane rekultywacji, częściowo zalesione, a teren uporządkowany. Obawiam się jednak, iż niektórym z nas "nie będzie opłacało się jechać aż(!) na Szerzawy" i jak zwykle zrzucimy nasze śmieci do rowów polnych dróg czy łasków - remiz w okolicy starego wysypiska. Czas pokaże, czy wystarczy niektórym mieszkańcom "siły" aby plastikowe worki z np. butelkami, puszkami dowieźć na wysypisko na Szerzawach czy też po prostu nastąpi ich zrzut do rowu w rejonie ul. Konopnickiej - Szkółka Drzew i Krzewów a dalej w lesie Baba.

I tu apel do wszystkich ale przede wszystkim właścicieli niektórych posesji, zwłaszcza domków 1-rodzinnych tzw. zachodniej części miasta aby uzbroili swoje nieruchomości w pojemniki na śmieci a ich wywóz zlecieli np. Zakładowi Gospodarki Komunalnej (patrz: informacja ZGK o opłatach za wywóz nieczystości stałych i płynnych oraz innych świadczonych usługach, zamieszczona w bieżącym numerze "RM").

Tylko poprzez zorganizowany, prawidłowy sposób usuwania odpadów unikniemy tonięcia w śmieciach na naszych osiedlach, gdzie wolne działki i chwilowo niezagospodarowane tereny są "idealnymi" miejscami na osiedlowe wysypiska. Tylko w ten sposób unikniemy przykrych zapachów z kominów - wynik spalania odpadków. Chrońmy swoje otoczenie - nikt za nas lepiej tego nie uczyni.

/Damiatta/

Biblioteki

Statystyka nie jest mile odbierana przez czytających lecz dla informacji Mieszkańców Mogilna warto podać kilka cyfr dotyczących bibliotek i czytelnictwa.

Mimo rozwoju telewizji, licznych wypożyczalni kaset wideo, ilości zakładów gastronomicznych - rozrywkowych - czytelnictwo nie maleje, a wręcz przeciwnie - kwitnie. Jest to pocieszające a zarazem przygnębiające. Wśród grona czytających przybywa coraz więcej ludzi poszukujących pracy. Z biblioteki korzystają również poszukujący materiałów z różnych dziedzin wiedzy, studenci nie tylko miasta Mogilna, ale całego b. powiatu mogileńskiego, młodzież szkół średnich oraz dzieci. Księgozbiór gromadzimy zgodnie z potrzebami i zainteresowaniem czytelników. Ogólnie czytelnicy są zadowoleni z doboru księgozbioru oraz obsługi co daje nam, bibliotekarzom, ogromną satysfakcję.

Dużym zainteresowaniem i poczytnością cieszą się gromadzone czasopisma i gazety lecz tych niestety prenumerata się zmniejsza, ogranicza się tylko do gazet regionalnych, fachowych i sporadycznie kolorowych. Z czasopism korzystali przeważnie emeryci i dzieci. Z gazet codziennych biblioteka sporządza kartotekę regionalną. Dla wzbogacenia zbiorów regionalnych gromadzimy niemalże wszystkie prace magisterskie tematycznie związane z naszym terenem.

W roku 1993 biblioteki w mieście zarejestrowały 4113 czytelników co stanowi 33% liczby

mieszkańców, wypożyczono 96,5 tys. woluminów. Na wsi czytelnictwo kształtuje się nieco inaczej. Zarejestrowano 978 czytelników, wypożyczając 15 tys. książek.

Dla tych czytelników miasta i gminy na zakup książek przeznaczono 75 mln zł. zakupując 1673 książki. Z darów od czytelników uzyskano 450 książek za 6 mln zł. Za to wsparcie w imieniu czytelników i bibliotekarzy serdecznie dziękujemy. W tej liczbie zakupionych i darowanych książek przeważa książka z literatury pięknej, dająca oderwanie się od smutnej rzeczywistości. Utrzymuje się tendencja korzystania z tej literatury czytelników niezależnie od wieku, zawodu i poziomu wykształcenia. Poszukiwaną przez czytelników książką, oprócz lektur szkolnych i książek dla najmłodszych jest książka z dziedziny ekonomii, rozwiązująca wiele problemów gospodarczych, preferowana na wielu nowopowstałych kierunkach nauki.

Dzięki przychylności Władz miasta i przydzieleniu na działalność i utrzymanie bibliotek odpowiednich kwot z budżetu miasta możemy, choć w części, zaspokoić potrzeby czytelników.

Życzliwość Rady Miejskiej ma dla nas bibliotekarzy ogromne znaczenie moralne, że trud pracy upowszechnieniowej jest doceniany przez najbliższe środowisko. Zapewniamy, że nie zawiedziemy społeczeństwa i nadal będziemy służyć książką, informacją, że wydatki na działalność bibliotek będą w pełni uzasadnione.

Miłych Czytelników informujemy, że biblioteki wychodząc naprzeciw zainteresowanym są otwarte w mieście codziennie w godzinach dostosowanych do potrzeb środowiska a podanych u wejścia do bibliotek. Wypożyczanie w bibliotekach publicznych naszej gminy jest nieodpłatne. Sporo trudu i wydatków związanych z wysyłanymi upomnieniami stwarzają nam czytelnicy uchylający się od terminowych zwrotów wypożyczonych książek. Serdecznie więc prosimy o zwrot przetrzymywanych zbyt długo. Dziękujemy!

Zespół Bibliotekarzy

**Panu Burmistrzowi
Stanisławowi
Łaganowskiemu**
z okazji 30-lecia pracy, życzenia dalszego owocnego działania na niwie samorządowej, sukcesów w codziennych trudnych chwilach, satysfakcji, zdrowia, pomysłowości w życiu osobistym
składają

**Rada Miejska,
Pracownicy Samorządowi
oraz Zespół Redakcyjny
"Rozmaitości Mogileńskich"**

Gminna Spółka Wodna Mogilno wykonuje roboty konserwacyjne urządzeń melioracyjnych na całym obszarze zmeliorowanym Gminy Mogilno który wynosi 4.619,8 ha w tym:

- zmeliorowane grunty orne:
ogółem 3.660,6 ha
nawadniane 66,0 ha
zdrenowane 3.324,1 ha,
- zmeliorowane użytki zielone:
ogółem 959,2 ha
nawadniane 64,0 ha
zdrenowane 245,5 ha,
- ogólna długość rowów szczegółowych - 203.900 mb.

Stan ilościowy urządzeń melioracyjnych objętych działalnością Gminnej Spółki Wodnej na dzień 31.12.1993 r.:

- rowy szczegółowe i ciekły ubezpieczone na gruntach ornych i użytkach zielonych - 4.100 mb,
- rurociągi z wyjątkiem deszczownic - 23.500 mb,
- przepusty, mostki na ciekach podstawowych - 600 szt.,
- studzienki na rurociągach - 163 szt.,

Informacja z działalności Gminnej Spółki Wodnej w Mogilnie

- powierzchnia użytków rolnych zdrenowanych rurociągami PCV - 538 ha,
- studzienki drenarskie - 314 szt.,
- wyloty ze zbieraczy - 952 szt.,
- użytki zielone nie wymagające melioracji - 69 ha,
- pastwiska kwaterowe, ogólny obszar na terenach zmeliorowanych nie wymagających melioracji urządzonych ze środków inwestycyjnych na meliorację - 83 ha.

Gminna Spółka Wodna zatrudnia 7 pracowników. Budżet Spółki w 1993 roku wynosił 510 mln zł. Wykonano konserwację urządzeń melioracyjnych na obszarze 3.880 ha, co stanowi 84% obszaru zmeliorowanego.

Wydatki poniesione na konserwację w 1993 roku wyniosły 548 mln zł. Dotacje dla Spółki Wodnej w 1993 roku wynosiły 140 mln zł. z czego:

- 120 mln zł. od Wojewódzkiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Bydgoszczy,
- 20 mln zł. od Urzędu Miasta i Gminy Mogilno.

Na wyżej wymienionym obszarze odmulono rowy i wykoszono skarpy na długości 172.258 mb.

Spółka posiada sprzęt mechaniczny do konserwacji rowów jakim jest odmularka Pelikan zamontowana na ciągniku Ursus C-360-3p.

Zarząd Spółki składa się z 10 osób:

- Przewodniczący p. Jerzy Walkiewicz,
- Z-ca Przewodniczącego p. inż. Eugeniusz Łaskarzewski,
- Sekretarz p. inż. Zbigniew Krzywy,
- Przewodniczący Komisji Rewizyjnej p. Zenon Gałazewski.

/KW/

Miejsko - Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych - dokończenie ze str. 7

torów w zakresie malarstwa, akwareli, rzeźby, tkanin patchworków, collage, pastelów, szkiców i witraży

Dotychczas odbyło się 7 wernisarzy z udziałem szerokiej publiczności w tym młodzieży ze szkół średnich. Planuje się udzielenie pomocy w celu rozszerzenia działalności związanej z promowaniem sztuki (sprowadzanie wystaw spoza Mogilna, organizowanie spotkań z artystami, ludźmi pióra, muzykami, literatami, dziennikarzami i innymi ciekawymi ludźmi. Planowane są spotkania dla środowisk trzeźwościowych i udostępnianie im lokalu "Na spotkania przy świecach". Promowanie i udzielanie pomocy w tym zakresie ma znaczenie dla zwiększenia możliwości rozwoju kulturalnego, jak również służyć przykładem dla innych placówek gastronomicznych w naszym regionie.

- Wyposażenie Poradni Odwykowej w niezbędne dla prowadzenia IPTU książki, materiały, magnetofon, a w przyszłości w materace, które byłyby pomocne w prowadzeniu nowoczesnej terapii, na które ZOZ nie posiada wystarczających funduszy.

- Powołać przy "Koordynatorze Gminnego Programu" Zespołu Doradczego, mającego na celu szeroko pojętą pomoc w realizacji w/w programu oraz udzielenie wszelkich informacji nt. profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

- Współdziałanie z kierownikami i dyrektorami zakładów pracy, przedsiębiorstw celem zaznajomienia ich z MGPPiRPA oraz uzyskania określonej pomocy.

- Zamieszczenie materiałów informacyjnych poprzez miesięcznik Rady Miejskiej - "Rozmaitości Mogileńskie", a także wydawanie specjalnego informatora np. o możliwości leczenia choroby alkoholowej.

- Prowadzenie stałych analiz zagrożenia mieszkańców miasta i gminy Mogilno chorobą alkoholową i jej skutkami, diagnozowanie sytuacji.

- Wspieranie wszelkich podmiotów (organizacji, placówek, oświaty i kultury) zajmujących się organizowaniem czasu wolnego dzieci i mło-

dzieży.

IV. Dostępność alkoholu.

Ograniczenie czynników wpływających na wzrost zagrożeń związanych z nadużywaniem alkoholu jest kształtowane przez określenie zasad dostępności alkoholu na terenie miasta i gminy Mogilno (poza ustawowymi). Zasady te zostały ustalone w uchwale Rady Miejskiej Nr XVII/143/93 z dnia 30.06.1993r.

V. Sposób kontroli i realizacji programu.

1. Coroczne sprawozdanie Zarządu Gminy z realizacji programu przedstawione na sesji Rady Miejskiej (opracowane przy współudziale koordynatora Miejsko - Gminnego Programu).

2. Realizacji Programu ma służyć następująca struktura:

- miejsko gminny zespół koordynujący działający przy gminnym koordynatorze,
- komisja ds. przeciwdziałania alkoholizmowi,
- komisja Rady Miejskiej ds. porządku publicznego i bezpieczeństwa,
- poradnia przeciwalkoholowa,
- Klub Abstynenta,
- Miejsko Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej,
- Poradnia Zawodowo - Wychowawcza,
- i inne.

VI. Źródła finansowania.

1. Budżet miasta i gminy,
2. Środki zewnętrzne np. z wpłat na Gminny Fundusz Przeciwalkoholowy.

VII. Uwagi końcowe.

Realizacja programu będzie wymagała szkolenia kadry w tym zakresie i dla tej specyficznej działalności, głównie w profesjonalnych ośrodkach lub też przez uprawnionych i wcześniej przeszkolonych specjalistów.

W szkoleniu winni brać udział:

1. Współpracownicy i realizatorzy programu,
2. Pedagodzy szkolni i nauczyciele,
3. Kuratorzy zawodowi i społeczni,
4. Pracownicy służby zdrowia i m-g ośrodka pomocy społecznej.

U Mogileńskich Seniorów

Spotkania w Klubie Seniora mają swój określony rytm i charakter. W poniedziałkowe popołudnie, bez względu na pogodę przechodzi na zajęcia ok. 30 osób. Przychodzą, aby się spotkać ze znajomymi, porozmawiać, wypić kawę czy herbatę, czy posłuchać plotek. Nie ukrywają tego, że czekają na ten dzień. Często stanowiąc jedyną rozrywkę, chwilową ucieczkę od samotności.

Są jednak dni szczególne, do których niewątpliwie należy "Wieczór koled". W tym dniu tradycyjnie już przychodzą jeśli tylko zdrowie i czas pozwoli prawie wszyscy członkowie Klubu. Przy odświętnie przygotowanych stołach, przy nastrojowej muzyce dzielą się opłatkami składając sobie życzenia, śpiewają koledy. Ten piękny zwyczaj wprowadziła już wiele lat temu była przewodnicząca klubu Pani Anna Multańska.

W tym roku koledy śpiewano razem z dziećmi ze szkoły podstawowej nr 1, które wystąpiły z Jazdą przygotowaną przez panie Ursulę Grac i Czerwiską.

Innym dniem na który czekają, to Dzień Babci i Dziadka. To wzruszające święto jest obchodzone również w Klubie Seniora. W tym dniu spotykają się przy kawie i ciście pieczonym przez Panią Henrykę Napieralską i Marię Białą. Piękne, ciepłe życzenia złożyła przewodnicząca Klubu p. Henryka Napieralska, a z krótkim programem artystycznym wystąpiła młodzież inowrocławskich szkół - Liceum im. J. Kasprzowicza i Liceum Ekonomicznego. Prezentowane piosenki i koledy podobały się publiczności, a młodzież na zakończenie swego występu odśpiewała gromko "100 Lat".

Czy Seniorzy lubią się bawić? Oczywiście. Tegoroczny, krótki karnawał postanowili zakończyć Balen Przebierańców. We własnym zakresie przygotowano przekąski, ciasto, kawę i herbatę oraz stroje.

Bal rozpoczął jak przystało na prawdziwy bal - Polonezem, wodniarzem był Pan Sylwester Porada, który razem ze swoim synem Karolem zapewnili tzw. oprawę muzyczną - taneczną. Potem tańczono polki, tangę, walce, a nawet twista i rock and rolla. Bawiono się świetnie.

Konkurs na najciekawszy strój wygrała Pani Henryka Napieralska przebrana w piękny kostium Nocy. Wyróżniono i nagrodzono panie Marię Paczkowską, Weronikę Fręchowicz, Aleksandrę Pawlak, Irenę Mróz, Krystynę Draheim.

Pointrylow Seniorom nie brakuje. Mają też swoje marzenia. Chcieliby np. pojechać na wycieczkę do Giechówka. Aby chociaż w części pokryć koszty wynajmu autobusu postanowili przygotować karnawałowe kotyliny, które z powodzeniem zostały sprzedane na organizowanym przez Mogileński Dom Kultury w dniu 11 lutego "Podkoziółku". Efekt przeszedł ich najniższe oczekiwania. Zebrano kwotę 913.500 zł.

Z tego miejsca członkowie Klubu Seniora dziękują wszystkim, którzy okazali się tak hojni.

/Gr/

WUSP ZANOTOWANO

Małżeństwa styczeń 1994r.

Suski Adam Stanisław i Bobrowska Danuta Anna
Radaszewski Andrzej i Krzysztofiak Ewa
Jezierski Adam i Krzyżan Małgorzata
Barankiewicz Tomasz i Kwiatkowska Grażyna
Jaroszek Stanisław i Chudzik Bożena Anna
Krąkowski Krzysztof i Wielga Edyta Lucja
Kuśmierczak Marcin Tomasz i Grobelna Ewa
Szafranski Maciej i Nowicka Agnieszka
Holak Marek i Grzędziela Katarzyna Małgorzata
Rybicki Michał Ireneusz i Moskal Renata Jadwiga

Urodzenia styczeń 1994r.

Książek Ewelina c. Zbigniewa i Lidii
Kaźmierczak Izabela c. Władysława i Wandy
Nowak Angelika Agnieszka c. Grzegorza i Katarzyny
Węglewska Jagoda Anna c. Krzysztofa i Marzeny
Szczurba Wojciech s. Krzysztofa i Róży
Wojciechowska Agnieszka c. Mariusza i Marzanny
Kowalik Marta c. Michała i Violetty
Wąkowski Mikołaj s. Aleksandra i Marzeny

Witczak Karolina c. Marka i Marii
Mrówczyński Wiktor Paweł s. Sławomira i Marleny
Pieczyński Emilian s. Gabriela i Elżbiety
Stachowiak Bartosz s. Zenona i Elżbiety
Pawlaczyk Dominika Weronika c. Krzysztofa i Renaty
Zarzyka Iwona Weronika c. Marka i Beaty
Konkolewska Magdalena c. Szymona i Zofii
Ciesielska Marta c. Grzegorza i Lidii
Cichocki Dominik Kacper s. Zygmunta i Elżbiety
Januchowska Kalina c. Marka i Grażyny
Welzandt Agnieszka Iwona c. Henryka i Urszuli
Sakaja Angelika Agnieszka c. Wiesława i Grażyny
Bronś Andrzej Łukasz s. Edmunda i Marioli
Bosiacka Kamila Agnieszka c. Pawła i Elżbiety
Przybylski Remigiusz s. Romana i Marii
Przybylski Arkadiusz s. Romana i Marii
Wiśniewski Damian Edward s. Jarosława i Anny
Bultrowicz Aleksandra Sara c. Rafała i Ewy

Zgony styczeń 1994r.

Nowicka Marta – Mogilno
Ziółkowska Józefa – Mogilno
Berkowska Salomea – Mogilno
Sieszczyński Józef – Mogilno
Mrozińska Wiktoria – Zbyszewo
Marczewski Sylwester – Dąbrowka
Humańska Władysława – Mogilno
Orzechowska Józefa – Mogilno
Grzesik Adolf – Mogilno
Bobro Stanisław – Dąbrowka
Kuzniak Wincenty – Sadówiec

Z listów do Redakcji

Dnia 17 grudnia 1993r. odbył się w Mogilnie koncert charytatywny pod hasłem "Pomóżmy Paulince".

Organizatorami koncertu były Monika Kowalska i Agnieszka Stolarska, uczennice Liceum Ekonomicznego w Mogilnie, przy pomocy: Małgorzaty Górzyskiej, Emilii Kowalskiej, Małgorzaty Kasprzak, Piotra Kordyli, Mariusza Górnego, Adama Nowińskiego, Jarka Stolińskiego, Wojtka Stolarskiego, Iwony Ozgi.

Na koncercie wystąpiły zespoły z województwa bydgoskiego tj. "Herberga" (Mogilno), "Ziemia" (Gniezno - Mogilno), "Gadul Glutus", "Slow Agony" (Kruszwica).

Gwiazdą koncertu był jeden z najpopularniejszych zespołów w naszym regionie, a nawet w kraju, zespół "Roan" z Solca Kujawskiego.

Na ręce pani Grzegorskiej (mamy Paulinki) przekazano pieniądze w kwocie 2 mln zł.

Szczególne podziękowanie chciałobyśmy przekazać panu v-ce burmistrzowi Przemysławowi Majcherkiewiczowi za pozwolenie na zorganizowanie koncertu, pani Krause za udostępnienie nam sali MDK, p. Grzegorzowi Wójcikowi za sponsorowanie sprzętu, p. "Bolesławi" i dostarczenie ciasta, GS-om Mogilno za dostarczenie pieczywa, PSS "Spółem" Mogilno za dostarczenie napojów chłodzących, Straży Miejskiej z Mogilna, paniom z restauracji "Pod Orłem" za udostępnienie lokalu dla zespołów oraz p. Arkadiuszowi Walentynowiczowi za transport sprzętu.

Organizatorzy Imprezy

ARTIX

Hurtownia Materiałów Wodno - Kanalizacyjnych

Anna Artur Trębusiewicz

Przedstawiciel "ELPLASTU" Jastrzębie
Zdrój

Mogilno
ul. Mickiewicza 6

OFERUJE po cenach zbytu:

Rury PE do wykonywania
- sieci wodnych,
- gazowych,
- centralnego ogrzewania.

Polecamy szeroki wybór
kształtek, zaworów, armatury.

REDAKTOR NACZELNY: Leszek Bukowski
WYDAWCA: Rada Miejska w Mogilnie
ADRES REDAKCJI: Urząd Miasta i Gminy w Mogilnie, ul. Narutowicza 1, tel. 25-52 i 26-55
konto: BS Mogilno Nr 2684-271-1
REDAGUJE KOLEGIUM W SKŁADZIE:
Przemysław Majcherkiewicz, Grzegorz Ruczek,
Leszek Bukowski, Jolanta Czerwńska, Maria Krause.
Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść zamieszczanych ogłoszeń.
SKŁAD, ŁAMANIE: F-ma Poligraf
Mogilno, tel. 19-98
DRUK: Drukarnia "Zor", Świecie n/W, tel. 13-317